

16. Nájdenie nebeského pokoja

Ešte pred niekoľkými rokmi predpovedali, že čoskoro budeme mať dostatok voľného času. A boli nato dôvody. Tie informácie, ktoré dnešné moderné technológie spracovávajú za zlomok sekundy, počítače v minulosti spracovávali celý mesiac. Dnes sa všetky náročné rutinné počítačové operácie vykonávajú automaticky.

Avšak, napriek skutočnosti, že používame stále lepšie počítače a tú hlavnú prácu za nás vykonávajú inteligentní roboti, nestali sme sa slobodnejší v porovnaní s minulosťou. Ľuďom chronicky chýba čas. Najviac zo všetkého čas chýba rodinám. Muži a ženy sa prestali sa venovať rodine, netrávia svoj čas s deťmi a ani so sebou navzájom – veď termíny horia! Štúdia, ktorá bola vykonaná v jednom malom mestečku, ukázala, že priemerný otec strávi so svojim malým synom len 37 sekúnd za deň!

Očividne nám chýba čas a základná medziľudská komunikácia! Ako spomaliť toto rýchle tempo života, aby sme si znova mohli nájsť čas jeden pre druhého, čas pre seba?

Prostriedok pre nepokojný život

Ježiš veľmi dobre pozná problémy rodín, ktoré sa nachádzajú v neustálom strese. Chce, aby sme pochopili, že nájdenie vnútorného pokoja úzko súvisí s Ním: „*Pod'ite ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. ... učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu.*“ (Matúš 11,28-29)

Biblia potvrdzuje, že dokážeme nájsť pokoj, keď budeme prichádzať k Ježišovi a každodenne s Ním komunikovať, a hlavne - raz týždenne, v Jeho svätý deň; alebo inými slovami, keď budeme prichádzať k Bohu pravidelne ako každý deň, tak aj raz za týždeň.

Každodenné spojenie s Ježišom

Davy ľudí, ktoré nasledovali Ježiša, si ustavične vyžadovali pozornosť. A Ježiš si predsa našiel čas pre každého človeka, komunikoval s nimi miernym a pokojným spôsobom.

Ako sa Mu to darilo? Ježiš si každodenne našiel čas na komunikáciu so svojim Nebeským Otcom, bol nestále závislý na ňom, dostával zhora silu, ktorú potreboval na prekonanie životných skúšok (Ján 6,57).

Keď chceme mať takýto vyrovnaný život, aký mal Ježiš, musíme si uvedomovať svoju závislosť na Kristovi a dovoliť Jeho Slovu a Jeho Duchu, aby nás naplňali a menili. Najlepší prostriedok, ako odolať silám, ktoré destabilizujú našu osobnosť a rozvracajú naše rodiny – je nachádzať si čas na komunikáciu s Ježišom. On hovoril: *„Ostaňte vo mne a ja vo vás ... lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť“* (Ján 15,4-5).

Jedna z najnaliehavejších potrieb našej doby – je schopnosť hľadať spôsoby, ktoré by nám umožnili deň za dňom formovať vzťah s Kristom. A najdôležitejším momentom, na ktorý treba obzvlášť upriamiť svoju pozornosť pri hľadaní Krista, je záverečná skúška, ktorú On prežil na Golgote.

Skutočný pokoj, skutočná bezpečnosť môžu existovať v našom živote len vďaka hrdinskému činu na kríži, keď On, zomierajúc, povedal: *„Dokonané je!“* (Ján 19,30). Jeho služba pre záchranu ľudstva bola vykonaná. *„On sa však teraz, na konci vekov, zjavil raz navždy, aby obetovaním seba zničil hriech“* (List Židom 9,26).

Keď Ježiš zomrel na kríži, On „zničil hriech Svojou obeťou“. To je ten dôvod, prečo sa hovorí, že veriaci, ktorý vyznal svoje hriechy, môže získať pokoj vďaka Ježišovej obeti. Mier v srdci znamená, že sme prijímaní Bohom.

Dnes často pociťujeme výčitky svedomia na našej ceste životom. Ježiš však vyriešil problém viny - raz a navždy a pre všetkých ľudí - na kríži. Zvolanie Krista: *„Dokonané je!“* – dáva pečať na Jeho sľub: *„Ja vás upokojím.“* Ježiš vykonal akt našej spásy na kríži (List Títovi 2,14), potom odpočíval v hrobe počas sobotného dňa a vstal z mŕtvych v nedeľu ráno ako víťaz nad hriechom a smrťou.

„Pristupujme s úprimným srdcom v plnosti viery, ... 23 Neochvejne sa držme nádeje, ktorú vyznávame, lebo verný je ten, ktorý dal prisľúbenie.“ (List Židom 10,22-23)

Vďaka Tomu, Ktorý zostal verný svoju sľubu, môžeme vojsť do spásneho pokoja Krista. Každodenná stabilita, mier a pokoj nie sú následkom čohosi, čo môžeme dosiahnuť sami, ale sú výsledkom Ježišovho konania na kríži. Uvedomenie si tohto nás povzbudzuje tráviť čas s Ježišom každý deň, sýtiť sa Jeho slovom a dýchať atmosféru neba počas modlitieb. Spoločenstvo s Kristom nám pomáha život, ktorý je plný stresov, meniť na kľudný a účelný.

Týždenná komunikácia s Ježišom

Potom ako Kristus stvoril svet za šesť dní (List Kolosenským 1,16-17), On ustanovil sobotný odpočinok. To je ten čas, kedy máme osobitným spôsobom vstupovať do spoločenstva s Bohom.

„A Boh videl všetko, čo učinil, a hľa, bolo to veľmi dobré. A bol večer a bolo ráno: šiesty deň. 1 Tak boli dokončené nebesá i zem a všetky ich voje. 2 Na siedmy deň Boh dokončil svoje dielo, ktoré konal; na siedmy deň si odpočinul od všetkého diela, ktoré vykonal. 3 Nato Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho, lebo v ňom si odpočinul od všetkého diela, ktoré stvorením začal konať.“ (1. kniha Mojžišova 1,31 a 2,1-3)

Ako Stvoriteľ všetkého, vrátane ľudí, „odpočíval“ Ježiš v prvú sobotu s Adamom a Evou, „požehnal“ siedmy deň a „posvätil“ ho. Boh ustanovil sedemdnňový týždenný cyklus nie zo Svojomu rozmaru, no pre Adama, Evu a každého z nás. Pretože Boh sa stará o človeka, ktorého stvoril, On si predsavzal, aby každý siedmy deň počas celého nášho života, bol zasvätený duchovnému hľadaniu Stvoriteľa. Každá sobota, ako ju nazval Boh, sa má stať dňom, kedy by mal človek mať možnosť získať ako fyzický oddych, tak aj duchovné obnovenie síl. S príchodom hriechu do nášho sveta sa potreba zachovávanía soboty stala ešte viac naliehavejšou. Ten istý Spasiteľ, Ktorý sľúbil dať „pokoj“ Adamovi a Eve, po dvoch tisícročiach dal Boží zákon Mojžišovi na hore Sinaj (1. list Korinským 10,1-4). Boh to vymyslel tak, aby prikázanie o sobotnom odpočinku bolo umiestnené v samom srdci Desatora.

Štvrté prikázanie znie: *„Pamätaj na deň soboty, aby si ho svätíš. 9 Šesť dní budeš pracovať a robiť akékoľvek svoje dielo. 10 Ale siedmy deň je sobota Hospodina, tvojho Boha. Nebudeš robiť nijakého diela ani ty ani tvoj syn ani tvoja dcéra, tvoj sluha ani tvoja dievka ani tvoje hovädo ani tvoj pohostín, ktorý je v tvojich bránach. 11 Lebo šesť dní činil Hospodin nebesia a zem, more a všetko, čo je v nich, a odpočinul siedmeho dňa. Preto požehnal Hospodin deň soboty a posvätil ho“* (2. kniha Mojžišova 20,8-11)

Boh ustanovil sobotu ako deň, ktorý by pripomínal Stvoriteľa, ktorý stvoril nebo i zem. Sobotný odpočinok v týždennom cykle nás veľmi tesne spája so Stvoriteľom, Ktorý požehnal a oddelil tento deň od ostatných dní.

Keď Ježiš žil na zemi, využil každú príležitosť, aby bol s Otcom. Počas sobotného dňa uctieval Otca. Takto o tom píše evanjelista Lukáš: *„Prišiel aj do Nazareta, kde vyrástol. Podľa svojho zvyku vošiel sobotu do synagógy a vstal, aby čítal“* (Lukáš 4,16).

Ak samotný Ježiš, keď sa nachádzal v ľudskom tele, potreboval to, aby dostával pokoj v prítomnosti Otca, tak o čo viac to potrebujeme my, ľudia. Keď Ježiš dovolil hladným učeníkom cestou „trhať klasy a jest“, tak týmto ignoroval predpisy, ktoré Židia ustanovili ohľadom soboty (Matúš 12,1-12). A tiež zdôraznil to, že Boh pôvodne ustanovil tento deň, aby sa stal požehnaním pre človeka: *„I povedal im: "Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu. 28 A tak je Syn človeka pánom aj nad sobotou“* (Marek 2,27-28).

Ježiš vyzdvihol význam soboty dokonca aj pri Svojej smrti. On zomrel v deň prípravy na sobotu – „*A bol deň prípravy a nastávala sobota*“ (Lukáš 23,54). Pred svojou smrťou Ježiš povedal: „*Dokonané je!*“, čo znamenalo naplnenie plánu spasenia, kvôli ktorému aj prišiel na náš svet, aby zomrel ako zástupná obeť za ľudstvo (Ján 19,30; 4,34; 5,30)

Preto, aby naplnil zákon, On pokojne odpočíval v sobotu „v hrobe“, a tým zachoval prikázanie. Takisto, ako keď Boh dokončil akt stvorenia „*v šiesty deň a potom odpočíval v siedmy deň*“, tak aj Svojou smrťou na kríži, Ježiš dokončil akt vykúpenia práve v šiesty deň a potom odpočíval v siedmy deň - sobotu. V nedeľu ráno Ježiš vstal z hrobu ako víťazný Spasiteľ (Lukáš 24,1-7).

Ešte pred svojou smrťou na kríži Ježiš prosil učeníkov, aby pokračovali v zachovávaní soboty aj po Jeho zmŕtvychvstaní. Keď hovoril o zničení Jeruzalema, ktoré sa malo udiť 40 rokov po smrti Ježiša, dal učeníkom pokyn: „*Modlite sa, aby ste nemuseli utekať v zime alebo v sobotu*“ (Matúš 24,20).

Náš Spasiteľ si prial, aby Jeho učeníci a nasledovníci naďalej uplatňovali v praxi tie pokyny ohľadom soboty, ktoré im On zanechal (Ján 15,15-16). On chcel, aby si ľudia pripomínali akt stvorenia a akt spasenia zachovávaním sobotného dňa. A učeníci nesklamali Jeho očakávania. Kristovi nasledovníci pokračovali v dodržiavaní soboty po smrti i zmŕtvychvstaní Ježiša. (Lukáš 23,54-56; Skutky apoštolov 13,14; 16,13; 17,2; 18,1-4)

Ján, milovaný učeník Ježiša, bol každý týždeň v kontakte s Kristom v sobotný deň. On písal: „*Bol som v duchu v deň Pánov*“ (Zjavenie 1,10). Podľa slov Ježiša, „deň Pánov“ je sobota, lebo „*Lebo Syn človeka je pánom i soboty*“ (Matúš 12,8).

V sobotný deň oslavujeme dve veľké udalosti: naše stvorenie a naše vykúpenie. Zachovávanie soboty bude pokračovať aj v nebi: „*Lebo jako tie nové nebesia a tá nová zem, ktoré ja učiním, budú stáť predom mnou, hovorí Hospodin, tak bude stáť vaše semeno a vaše meno. 23 A stane sa, že od mesiaca do mesiaca a od soboty do soboty bude prichádzať každé telo, aby sa klaňalo predom mnou, hovorí Hospodin*“ (Izaiáš 66,22-23).

Požehnanie sobotného pokoja

Márnosť života dokáže vymazať individualitu osobnosti. Rodiny sa rozpadávajú, lebo manželia sú veľmi časovo zaneprázdnení. Boh ponúka sobotný odpočinok ako najlepší spôsob na získanie kvalitnejšieho života.

Podme sa pozrieť na niektoré charakteristické výhody zachovávanie sobotného pokoja:

1. Sobota je pamätníkom stvorenia a keď zachováame svätosť tohto dňa, staviame pamätník nášmu Stvoriteľovi.

Svätý čas soboty nám dáva krásnu možnosť spojiť svoje korene s Bohom stvoreným svetom. Kedy naposledy ste boli sami alebo so svojou rodinou v lese, aby ste sa

poprechádzali po tichej lesnej ceste, či išli popri čistom, zurčiacom potoku? Sobota je tým dňom, kedy môžeme stráviť čas s Ježišom, tešiť sa z nádherného sveta prírody, ktorý On stvoril pre nás.

2. V sobotu prežívame radosť z uctievania Boha a zo spoločenstva s inými kresťanmi.

Je to obrovská prednosť v tom, že môžeme prísť do domu modlitby kvôli uctievaniu Boha spolu s inými kresťanmi. Sobota nám poskytuje osobitný čas, keď sa môžeme stretávať spolu ako členovia jedného Tela, aby sme posilňovali našu vieru.

3. Sobota zaistí uje priestor pre konanie skutkov milosrdenstva.

V tento deň môžeme navštíviť chorého suseda, lebo počas týždňa nebol nato voľný čas. V tento deň môžeme materiálne aj duchovne podporiť tých, ktorí prežívajú ťažké obdobie svojho života. Ježiš hovorí: „*Preto sa smie v sobotu dobré robiť*“ (Matúš 12,12).

4. Sobota je čas, ktorý môžeme venovať upevňovaniu rodinných vzťahov.

Keď Pán prikázal: „... *nebudeš robiť nijakú prácu*“ (2. kniha Mojžišova 20,10), nemohol urobiť nič lepšie, ako dať toto usmernenie otcom, ktorí sú neustále v práci a matkám, ktoré sú na pokraji nervového zrútenia kvôli preťaženiu. Sobota je akoby značkou „stop“ pre rodinu. Je to prerušenie rozličných naliehavých záležitostí, ktoré vytláčajú tie najdôležitejšie veci. Sobota - to je ten deň, keď môžeme vymeniť starosti a zhon za modlitby, tvrdú prácu za voľný čas, pracovný harmonogram za tiché duchovné premýšľanie. Sobotný pokoj umožňuje celej rodine čas na komunikáciu s Ježišom a upevňovanie vlastného duchovného života.

5. V sobotu Ježiš je obzvlášť blízko nás.

Akýkoľvek vzťah si vyžaduje čas strávený spolu a náš duchovný vzťah s Ježišom nie je výnimka. Venovanie celého dňa Kristovi raz do týždňa – to je najlepší spôsob, ako si zachovať a posilniť náš vzťah s Ním. Sobota nám umožňuje mať viac času na štúdium Biblie a modlitby, dáva nám radostnú príležitosť byť s Ježišom osamote, stíšiť sa a počúvať Jeho hlas.

Ježiš „*požehnal siedmy deň a posvätil ho*“, pričom nám zanechal prísľub Svojej prítomnosti (1. kniha Mojžišova 2,3). Zachovávať sobotu ako siedmy deň týždňa a ako deň odpočinku je dôležité preto, lebo Boh ju oddelil od času stvorenia sveta nato, aby sme mohli s Ním komunikovať špeciálnym spôsobom.

Keď Ježiš ustanovil sobotný deň, myslel aj na naše časy. Sobotný pokoj - to je to, čo tak veľmi potrebujeme v našej dobe stresov a starostí: potrebujeme deň, počas ktorého môžeme úplne zanechať všetku našu prácu a podnikanie. To je ten deň, keď môžeme prichádzať a uctievať Boha, prísť do styku s jeho stvorenstvom a zamerať svoju pozornosť na duchovný vzťah, ktorý stavíme vyššie, nad materiálne veci.

Predzvest' nebeského pokoja

Môžeme zhrnúť výhody každodenného a každotýždenného spoločenstva s Kristom do jedného slova – pokoj. Slovo „šabbat“ pochádza z hebrejského slova, ktoré znamená „pokoj“, preto sa niet čomu čudovať, že Sväté Písmo volá siedmy deň „*sobota odpočinku*“ (3. kniha Mojžišova 23,3)

„Lebo kdesi povedal o siedmom dni takto: "V siedmy deň si Boh odpočinul od všetkých svojich diel." ... A tak ostáva sobotný odpočinok pre Boží ľud ... Usilujme sa teda vojsť do onoho pokoja, aby nik nepadol podľa toho istého príkladu neposlušnosti" (List Židom 4,4-11)

Zachovávanie „sobotného odpočinku“ nám umožňuje každý týždeň akoby dopredu prežívať radosť, ktorú budeme prežívať v nebi, kde budeme mať úplný pokoj. Nebeský pokoj neznamená nič nerobenie, mal by byť chápaný v zmysle bezpečnosti, mieru a prosperity, ktoré sú základom skutočného plnohodnotného života. Tento duchovný pokoj môže byť naozaj dostatočne docenený len vtedy, keď ho človek prežije na vlastnej skúsenosti. Každý, kto zažil radosť spasenia a sobotného pokoja, môže povedať, že keď budete mať každodenné a každotýždenné spoločenstvo s Ním, objavíte pre seba najväčšie šťastie v živote.

Chceli by ste sa poďakovať Ježišovi za Jeho dar pokoja? Chceli by ste mu povedať „ďakujem“ za Jeho sľub dávať nám radosť zo spasenia každý deň, keď sa stretávame s rozličnými ťažkosťami v živote, a za Jeho sľub sobotného pokoja každý týždeň, keď môžeme upevňovať náš vzťah s Ježišom? Chceli by ste prijať spasenie, ktoré On ponúka? Chcete Mu povedať, že chcete zachovávať sobotu každý týždeň?

„Áno, Pane! Chcem nájsť radosť v dni, ktorý si Ty ustanovil“. Prečo o tom nepoviete Bohu práve teraz?